

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/125/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010463
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010463.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2021 prejednal sťažnosť prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

Ing. Q. E.,

nar. XX.XX.XXXX v S., U. republika, trvale bytom Z. R., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podala proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/22/2021 zo dňa 08.07.2021 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/22/2021 zo dňa 15.10.2021 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátorky zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/6/2011 zo dňa 12.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/47/2013 zo dňa 18.07.2013 bol Ing. Q. E. odsúdený pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. okrem iného aj k spoločnému a súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/83/2018 zo dňa 12.10.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/9/2019 zo dňa 04.06.2019 (v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/183/2012 zo dňa 25.07.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/102/2013 zo dňa 17.06.2014) bol Ing. Q. E. odsúdený pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený Ing. Q. E. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a §§ 66 ods. 1, ods. 2 a 67 ods. 1 Tr. zák. podmienčne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov a podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 38 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote prokurátorka sťažnosť, ktorú zahlásila do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín. Uviedol, že dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčne prepustenie. Z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva, že resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá vzhľadom k strednému riziku sociálneho zlyhania.

Poukázal na to, že zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Dodal, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život. Preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Navrhol preto napadnuté uznesenie zrušiť.

K písomným dôvodom tejto sťažnosti prokurátorky sa písomne vyjadril aj odsúdený. Uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za dôvodné, vecne správne a zákonné. Súd prvého stupňa sa v ňom náležite zaoberal a vysporiadal aj s tými otázkami, ktoré prokurátor namieta v písomných dôvodoch sťažnosti (bez ich bližšieho odôvodnenia). Poukázal tiež na to, že dňa 19.08.2021 mu bola udelená ďalšia disciplinárna odmena. Navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmienené prepustenie podľa §§ 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a 67 ods. 1 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaných trestov odňatia slobody bolo preukázané. Odsúdený už ku dňu 03.12.2020 vykonal viac ako 3/4 zo súčtu uložených trestov odňatia slobody (ďalej len „trest odňatia slobody“).

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka. Doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody aj podľa názoru krajského súdu odsúdený využil k premene svojich osobnostných črt, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti. Nesplnenie tejto prvej materiálnej podmienky ostatne prokurátorka v konaní ani nespochybňovala.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne. Z tohto pohľadu krajský súd najmä poukazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na podstatné skutočnosti vyplynúvšie z vykonaného dokazovania svedčiace pre splnenie aj tejto poslednej zákonnej podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v danom smere len zopakuje, že odsúdený je kritický k spáchanej trestnej činnosti a plne si uvedomuje príčiny a dôsledky svojho konania. Je taktiež dlhodobo pracovne zaradený a jeho prístup k práci je hodnotený ako vzorný. Má tak vytvorené pozitívne pracovné návyky. Odsúdený má taktiež vybudované aj náležité sociálne zázemie, keď počas výkonu trestu odňatia slobody udržiaval pravidelný kontakt s družkou, synom a družkinou sestrou. Tieto jeho kontakty s blízkymi osobami hodnotil ústav na výkon trestu ako pozitívne a podporné. Hodnotový systém a verbálnu snahu o zmenu života pozitívnym smerom potvrdil odsúdený počas doterajšieho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody napokon aj tým, že si svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť na syna plnil a plní z rozúčtovania pracovnej odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody. Všetky vyššie uvedené skutočnosti sú pozitívnymi predpokladmi pre úspešnú resocializáciu odsúdeného a výrazne znižujú riziko opätovného spáchania trestnej činnosti.

Vo vzťahu k osobe odsúdeného taktiež nemožno konštatovať, že by mohla byť jeho náprava podstatne sťažená. Jeho trestná minulosť nesvedčí pre záver, že ide o recidivistu, keď jeho odsúdenia v registri trestov sa týkali prevažne zbiehajúcej sa trestnej činnosti, ktorá mala byť za iných okolností prejednaná v jednom spoločnom konaní. Zásady ukladania trestov, konkrétne ukladania spoločných a súhrnných trestov, vrátane upustenia od súhrnného trestu, sú totiž vždy v prospech páchatela, a preto je potrebné ich obdobne vyhodnocovať aj v prípade posudzovania predchádzajúcej súdnej trestnosti odsúdeného pri rozhodovaní o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Z tohto pohľadu potom krajský súd dodáva, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody v podstate po prvýkrát.

Je preto možné a dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Napokon riaditeľ ústavu na výkon trestu navrhol rozhodnúť o návrhu odsúdeného tak, ako to urobil súd prvého stupňa, i keď s výnimkou uloženia dohľadu nad jeho správaním po jeho prepustení. Z pohľadu právnej úpravy (§§ 68 ods. 1 a 76 Tr. zák.) ako „jediný možný dohľad“ prichádzal v prípade odsúdeného do úvahy len probačný dohľad v zmysle § 68 ods. 1 Tr. zák.

Avšak k potrebe uloženia probačného dohľadu nad odsúdeným po jeho prepustení na slobodu krajský súd uvádza, že v prípade odsúdeného sa začne ihneď po jeho prepustení na slobodu realizovať ochranný dohľad na 2 roky uložený mu v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/6/2011 (§ 454 ods. 1 Tr. por.). Ochranný dohľad je ochranným opatrením, ktoré je súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti nevyhnutnej na dovŕšenie nápravy najmä páchatelov obzvlášť závažných zločinov, ktorý nad nimi probačný a mediačný úradník. Tento ochranný dohľad bol odsúdenému uložený v rozsahu § 77 ods. 1 Tr. zák., t.j. odsúdený bude povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť (probačnému a mediačnému úradníkovi) v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska. Inak povedané - v prípade odsúdeného sa nad ním bude po prepustení na slobodu realizovať „širší“ dohľad probačného a mediačného úradníka, ako navrhoval riaditeľ ústavu na výkon trestu.

Z pohľadu dôvodov sťažnosti prokurátora a vyššie uvedených skutočností krajský súd preto nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného bolo potrebné odmietnuť.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa napokon krajský súd uvádza, že pozitívnemu rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení odsúdeného nebránilo ani to, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplýva zákaz podmiennečného prepustenia odsúdeného, ktorý vykoná uložený trest odňatia slobody práve v takomto ústave, pričom povinnosťou súdu pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení je len prihliadnuť na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Takéto „prihliadnutie“ však musí rovnako vyhodnocovať aj v kontexte iných okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Prokurátorke je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život (takúto istotu súdy rozhodujúce o podmiennečnom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy). Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorke v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 38 mesiacov za primerané a zákonné vzhľadom na osobné pomery odsúdeného, spáchanú trestnú činnosť a ostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody (do 03.09.2024).

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.